Ч. 55. Середа 24 (11) марта 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостవах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З палати послів. — Заграничне положенє.

На вчерашнім засїданю палати послів згодосило правительство проєкт закона о заборонї виробу сїрників і подібних материялів з білого або жовтого фосфору і недопущеню до торговлї такими товарами.

Відтак забрав голос п. президент мінїстрів бар. Бінерт про заграничне положенє і сказав:

Почуваю ся до обовязку подати в теперішній хвили до відомости високої палати кілька подробиць про заграничне положенє після єго теперішного стану. (Оплески). Як вже минувшого тиждня мав я можність повідомити, ноту, яку надіслала нам Сербія у відповіди на крок, піднятий нами недавно в Білгородї, не відповіла нашим ожиданям. На основі одержаних від того часу вістий можу заявити, що сербску ноту також инші кабінети уважають невдоволяючою. (Оплески.) Ми занехали безпосередної відповіди на сербску ноту, позаяк така безпроволочна відповідь на неї повела би за собою дальше заостренє ситуациї, чого, о скілько від нас зависить, хочемо оминути. Цїлею нашої полїтики єсть забезпеченє і скріпленє стану, сотвореного оголошенем анексиї. Не маємо зовсїм зачіпних намірів, не ведемо цїлком полїтики мантїйскої. Сербія має отже ще раз нагоду призадумати ся над своєю ситуациєю і завернути з дороги супротив нас. Ми воліли також і з тої причини не надто спішитись з відповідию на послїдну ноту сербску, позаяк довідали ся, що другі держави хотять удїлити Сербії рад, котрі то ради сим разом — треба надїяти ся — будуть вповнї увзглядненї. Однак коли ми з одної сторони будемо показувати й на дальше, як найбільшу терпеливість, то з другої сторони виповняємо лиш обовязок супротив самих себе, коли з цїлким притиском дїлаємо для скорого положеня кінця тому нестерпному положеню над нашою границею. (Притакуваня.) Також і тепер вірні нашим засадам простягаємо руку до Сербії, аби Сербія, коли дійде до пізнаня свого положеня, приймила ту руку.

Палата приймила промову п. мінїстра оплесками, а відтак приступила до дальшої дискусиї над удержавненєм ческих зелїзниць і ухвалила закон в другім і третім читаню. Засїданє скінчило ся о 11 годинї в ночи. Слїдуюче відбуває ся нинї. На дневнім порядку закон о заразї серед худоби.

В заграничнім положеню зміняють ся настрої і погляди кождої хвилї. Ще вчера зазначували майже всї часописи, що положенє полїпшило ся і можливість війни зменшила ся, а нинї вже запанував настрій майже зовсїм відмінний. Доносять, що положенє змінило ся дуже на гірше і що ґр. Форґач має приспішити дорученє своєї послїдної ноти Сербії, не ждучи на інтервенцию держав. Причиною зміненого положеня має бути становище Росиї, котра мала дати до пізнаня, що в Білгородї Росия зробить представленє на свою руку.

З Льондона доносять, що в тамошнім урядї справ заграничних заволодїла горячкова дїяльність і що тепер буде Анґлїя пробовати погодити обі спорячі сторони. Именно Анґлїя предкладає ще таке розвязанє сербского питаня, що Сербія має дати Австро-Угорщинї вдоволяючу відповідь і заявити, що розброїть свою армію, зате держави рівночасно запоручать їй, що Австро-Угорщина єї не заатакує. Сербска коронна рада під проводом самого короля мала заявити, що сповнить жаданя Анґлїї, скоро держави поручать їй, що Австро-Угорщина єї не заатакує.

Інтервенция держав в Білгородї має наступити в середу, але як доносять з Білгорода, вигляди тої інтервенциї дуже малї. О скілько

---

13)

Ясновидїнє

і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Конець).

Під конець лютого розійшла ся була з Парижа чутка, що француский майор Дарже предложив тамошній академії наук розвідку, в котрій доказує, що єму удало ся відфотоґрафувати серед догідних до того обставин людскі гадки і чувства. Він переконав ся, що чоловік, коли мислить, або коли єго чувство єсть сильно зворушене, пускає з себе рід якихсь лучів, котрі він назвав „лучами v“ (букви „v“ ужив він яко початкової від францускогo слова „vie= =ві“, що значить „житє“). Дарже показував фотоґрафію слова „doyen“ („доаєн“, значить „декан“, а також „старший віком предсїдатель“), котру одержав слїдуючим способом: Кусень паперу з видрукованим на нїм словом „doyen“ поклав він чистим боком на вражливу на сьвітло фотоґрафічну плитку, а так прикриту плитку держав цїлу годину на чолї. По тім часї слово „doyen“ відбило ся на плитцї таким самим письмом, а з плитки можна було опісля то слово відфотоґрафувати. Той сам досьвід зробив він ще на кількох знакомих особах і показало ся то само, з тою лиш ріжницею, що фотоґрафії виходили більше або менше ясно, або й так, що робили ся т. зв. неґативи, значить ся, букви, що мали виступити на фотоґрафії чорні на білім днї, виступали білі на чорнім днї.

Знаючи о сїм „фотоґрафованю гадок“ лиш з коротких згадок в ґазетах, не можемо о нїм нї сяк нї так судити. Можемо однак лиш то сказати, що пан майор Дарже був би без сумнїву більшої штуки доказав, коли би був поклав собі лиш саму чисту плитку фотоґрафічну на чоло і через цїлу годину заєдно лиш думав собі в своїй голові слово „doyen“; як би оно тодї справдї було відфотоґрафувало ся, то се була би справдешна фотоґрафія гадок і тодї можна би було ще довідати ся, яким письмом фотоґрафують ся гадки. Але коли з друкованих букв зробила ся відбитка на фотоґрафічній плитцї, то се ще хиба годї уважати за фотоґрафію гадок і длятого „v-лучі“ майора Дарже вийдуть на то само, що Райхенбаха „од“.

Коли же тепер зберемо все разом, що доси знає ся про ясновидїнє і все то, що з ним вяже ся, то прийдемо до ось яких висновків:

Насамперед досліди і спостереження всего того, що творить суть нашого духового житя, а що могло би послужити основою до пояснення того, що називаємо ясновидїнєм, суть дуже недостаточні і длятого не можна на них опирати ся та сказати рішучо так або нї. З другої же сторони не можна спускати ся навіть на ті досліди і спостереження, які доси поробили деякі учені, бо показує ся, що навіть учені і впрочім глубоко мислячі люди не вільні від того, щоби їм не покрутило ся в голові. Був час, коли навіть такий мислитель як Ґете був спіритистом. Славний впрочім фізик і астроном Целльнер, свого часу професор унїверситету в Липску, не перестав вірити в духи навіть тодї, коли від духа дістав так в лице, що аж лоскіт пішов. А прецї коли хто, то фізик міг би то найлїпше зрозуміти, що духи, то сотворіня, котрі не мають тїла, отже й не можуть бити по лици.

Коли же люди високо інтелїґентні, коли учені а до того ще и природослїдники дадуть ся так легко збаламутити і вірять в то, чого самі дослїдити не могли, то щож говорити о людех малої інтелїґенциї або таки й о зовсїм неінтелїґентних, коли они розповідають про всїлякі духи і страхи та коли роблять з себе і з других ясновидів?

А возьмім тепер під розвагу всї тоті медиї, що мають дар ясновидїня і щастє до духів, котрих духи слухають і роблять то, що они хотять — хто они?

Всї медиї і всїх ясновидів можна би подїлити на три роди. До першого рода можна би зачислити всїх тих, котрі так сказати би несьвідомо, в добрій вірі та із свого внутрішного переконаня стають ясновидами і медиями. Як они приходять до того? Нема, здаєсь, нї найменшого сумнїву, що у найбільшої части того рода медий і ясновидів настає якийсь внутрішний розлад, котрий однак длятого, що проявляє ся в дуже лаґідній формі, що окружає ся німбом загадочности, ба що більше, переносить в якийсь висший, прочим людям неприступний сьвіт, тратить свій хоробливий характер а навіть противно надає дотичному медіюм якоїсь висшости, якоїсь нїби надприрод-

звістно, анґлійский амбасадор у Відни конферував з бар. Еренталем і з его уст чув, під якими услівями мала би Австрия уважати спір полагодженим. Як кажуть, Австрия жадає від Сербії не лише простої заяви, що зрече ся своїх претенсий, але й матеріяльної запоруки, що таке зречене буде тревале і що ні Сербія ні Росия не підиесуть на ново тих жадань. Така запорука поставила би Сербію в зависимість від Австриї. Перед кількома тиждиями вистала би була сама заява, але нині Сербія своєю очайдушною політикою довела до того, що Австрия мусить жадати далеко ідучої запоруки. Анґлійский амбасадор знає услівя запоруки, але дотеперішний хід переговорів не дає надії, абя Сербія згодили ся на них. Віденьска праса підносить, що терпеливість у Відни вичерпана вже до кінця і що ще в сім тиждни треба надіяти ся остаточного порішення спору.

Новинки.

Львів, дня 23-го марта 1909

— **Іменованя.** Міністерство торговлі надало посади контрольорів почтових старшим официялам почтовим: Волод. Кириловичеви з Ряшева у Львові, Фр. Мазерскому в Коломиї і Ферд. Люстґартенови в Станиславові. — Львівский висший суд краєв. іменував официялами канцелярийними ad personam з полишенем в дотеперішних місцях службових: Ром. Воляньского в Риманові; Юл. Карневича в Куликові; Анд. Ґоґоца в Дрогобичи; Генр. Гальцля в Городенці; Ем. Вайнґартена в Тернополи, Вас. Дережицкого в Устриках, Йос. Плачка в Добромили, Мар. Гнатковского в Снятині і Ґуст. Пляйза в Сколю.

— **Надане стипендиї.** Намістництво надало опорожнену стипендию в фондациї ім. Петра Мединьского в сумі річних 210 К призначених для учеників ґімназияльних гр. кат. обряду Николаеви Соколовскому, ученикови III кл. ґімназиї ім. Франц Йосифа (рускої) в Тернополи.

† Є. Е. гр. Войтїх Дідушицкий, бувший міністер для Галичини, посол до Ради державної і Сойму краєвого, один із найвизначнійших польских діячів і політиків з консервативної партиї, чоловік всесторонно образований, знаменитий бесідник і писатель, властитель більшої посїлости в Єзуполи, помер у Відни нині рано о 4 год. на удар серця в 64 р. житя.

— **Загальні збори** львівскої філії „Просьвіти" відбудуть ся в четвер, д. 25 с. м. в льокали читальні „Просьвіти" для середмістя, Ринок ч. 10 II поверх о годині $8^1/_2$ рано. Порядок зборів: 1) Отворене зборів. 2) Вибір президиї. 3) Відчитане протоколу з попередних зборів. 4) Звіт з діяльности виділу. 5) Вибір нового виділу. 6) Реферат про ведене читалень. 7) Реферат про закладане крамниць системи Рочдель. 8) Внесеня і інтерпеляциї.

— **Важне для членів „Просьвіти"** чесанівского повіта. Філія товариства „Просьвіти" в Чесанові отворила свою канцелярию, в котрій урядує член філіяльного виділу кождого втірка і пятниці від години 10—12 перед полуднем і від 3 до 5 пополудни. Канцелярия містить ся в „Рускім Народнім Домі" і в ній могуть члени товариства засягнути всяких інформаций в просьвітно-господарских справах.

— **Руска духовна місия в Арґентині.** Дня 17 с. м. виїхав о. Ярослав Карпяк, катехит з Лїска, перемиской епархії, на місию до Арґентини, одержавши від духовної і шкільної власти відпустку. Так на далекій чужині число наших переселенців значно зросло — а не було кому їх духовних потреб заспокоювати, головно задля незнаня нашої мови. На прошене тамошних епископів кардинал стану Меррі дель Валь з Риму звернув ся з бажанем до Еп. Ординарияту в Перемишли, чи би не найшов ся який сьвященик, щоби міг удати ся на місию до Арґентини. Епиcк. Ординарият віднїс ся тому до деяких молодших сьвящеників з запитанем про се діло — і з поміж кількох зголосивших ся вибрав згаданого сьвященика головно тому, що він яко бувший вихованець папскої рускої колеґії в Римі кромі инших мов говорить також дуже добре італїяньскою мовою. Заосмотрений у всї книги і річи церковні вибрав ся згаданий сьвященик в дорогу на Відень і Рим, де трохи задержить ся.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля „Яд Харузім". Початок точно о 7 год. вечером). Білети продає раньше книгарня ім. Шевченка. (Ринок ч. 10), а від 5 год. веч. каса театру.

В середу, дня 24 с. м. „Мари", родинна драма в 3 діях І. Ібсена.

В четвер, 25 с. м. „Арсен Яворенко" (На громадскій роботї), штука в 4 діях зі співами В. Грінченка.

В суботу, 26 с. м. (відновлене) „Барон циганів", оперета в 3 діях Штравса.

В недїлю, 27 с. м. по пол. о год. 3 по знижених цїнах „Маруся Богуславка", істор. карт. в 5 діях зі співами М. Старицкого.

Вечер о $7^1/_2$ „20 днів тюрми", фарса.

— **Дрібні вісти.** Рун на банки і каси ощадности у Львові хоч і не зовсім, то все таки зменшив ся. В суботу виймлено лиш 200.000 К, а за то вложено 400.000 К. — З Парижа наспіла сумна вістка, що наш земляк, славний тенор Алчевский, котрий виступав в тамошній великій опері занедужав так тяжко на нерви, що треба его було відставити до психіятричного заведеня. — В Журавні обікрадено не тамошний уряд громадский, як то ми й другі ґазети онигди хибно подали, але тамошний кагал. О крадіжи тій повідомлено львівску поліцию, але злодіїв не удало ся й доси вислїдити. Річ очевидна, що мусять бути якісь жиди. — В місцевости Дендеш на Угорщині дало ся дня 19 с. м. почути сильне землетрясене. — В місяци лютім засуджено в Росиї на смерть 115 людий, а страчено 70. Від нового року засуджено там на смерть 234 людий, а страчено 159. — Чутка, мов би на Буковину перейшло 6 козаків дезертирів войскових, єсть чистою видумкою; на Буковині не знають о тім нічого. — На стациї в Городку підчас пересуваня ваґонів машина зломила робітникови зелїзничому Ів. Мазуркевичеви руку і два ребра. Нещасливого відставлено до шпиталю. — Майно віденьского Ротшільда виносить після білянсу з 1908 маленьку дрібничку, бо лиш суму 11.116,594.672 корон або коротко: звиш одинайцять міліярдів.

— **Довгий вік.** В Могилеві подільскім номерла сими днями одна Жидівка, Рухля Кубальска у віці 127 літ. Покійна дожила аж до шестого поколїня. Наймолодший єї дочці тепер 80 років — В місточку Рівнім, херсоньскої ґубернії, помер сими днями дїдусь Бушиньский, котрому з роду було 130 літ. До смерти покійний жив разом із сином, котрому також було 80 років.

— **Повінь в Росиї.** Майже з цїлої полудневої Росиї доносять о великих, небувалих доси повенях, котрі прибрали вид великої катастрофи. З Одеси доносять, що повінь на бесарабскій лінії полудново-західної зелїзниці прибрала великі розміри. Вода попідмивала насипи зелїзничі а в наслїдок того рух зелїзничий межи Одесою а Кишневом зовсім перерваний. З Херзона доносять, що Дніпро вилив широко а вода позривала мости. Вода забрала міст зелїзничий і затопила 75 домів, а люди повтікали. Подібна вість наспіла із Єлисаветграду де Інгул вилляв і затопив часть міста положену над рікою. З Тирасполя доносять що вода позаливала кільканайцять сіл і забра

ної сили і то не лиш в очах других але й в его власнім переконаню.

Щоби дати на то впадаючий в очи і переконуючий доказ, згадаємо лиш про помершого сими днями в Берлинї найповажнійшого репрезентанта і провідника спіритизму доктора Еґберта Міллера, котрий вже більше як яких двайцять літ проповідував словом і ділами спіритизм. В его помешканю відбували ся часто сеанси, підчас котрих духи грали на фортепяні. Чому би ні? Коли дух може щипати, тягати за ніс або й бити в лице, то чому не може грати на фортепяні? Отже підчас одного такого сеансу у дра Міллера засів до фортепяна в зовсім темній комнатї берлиньский музик Тінеман і зачав виґравати. Міллер зрадів дуже, гадаючи, що відкрив нове музикальне медіюм, і приступив до него, але й зараз показав своє невдоволене, коли Тінеман сказав єму, що то не велика штука грати на потемки на фортепяні. Коли відтак засьвітили, др. Міллер усьміхаючись приступив до Тінемана і сказав: Отже ви гадаєте, що то ви грали на фортепяні? — А вжеж, що я — відповів музик. — О ні, то був ваш нефеш! — сказав єму на то др. Міллер.

Тут треба додати, що др. Еґберт придумав для духів, які заступають людий або являють ся на їх зазив, назву „нефеш" або „дух крови".

Ще яркійше сьвітло кидає на сего апостола спіритизму его брошурка, в котрій він старав ся доказати, що німецкий цїсар Вільгельм II. носить в своїм годиннику під золотою кувертою кусничок з одежі якогось духа. Тоту шматинку — казав др. Міллер — або таки дух сам подарував цїсареви і вложив до годинника, або цїсар на якімсь сеансї за згодою і відомостию духа сам собі відтяв єї від одежі того духа. Для Міллера однак видавало ся то імовірнійшим, що то єсть дарунок духа.

Питаємо ся тепер: чи о чоловіці, котрий таке думає, говорить і пише, можна сказати, що в его голові всї в дома? Здає ся, що ніхто не заперечить, що тому чоловікови трохи перевернуло ся в голові, хоч певно не в такім напрямі і не в такій мірі, щоби то могло когось застрашувати і ставати небезпечним. Ми маємо то переконане, що то само, що о др. Еґберті Міллері, можна сказати і о всїх медиях першого рода.

Небезпечнійші суть медиї другого рода. У тих то, скажім, хоробливе ясновидїнє сполучає ся иноді ще з криміналїстичною їх натурою. Того рода медиї хоч і проявляють богато спригу, бувають однак мало інтелїґентні і виходять з найнизших кляс суспільности. Они з одної сторони попадають часто в божевільство на основі релїґійній, з другої в суперечність з законами і стають дурисьвітами та мантїями небезпечними для людского майна. З сим другим родом медий і ясновидів вяже ся тїсно і третий рід — медия артистичні, о котрих тут злишно буде говорити, бо то люди, котрі для власного зарібку забавляють других.

Коли тепер возьмемо під увагу, що буває звичайно предметом всїх тих ясновидів і медий і як далеко сягає обсяг їх знаня і інтелїґенциї, то зможемо й відповісти собі на питане: чи того рода люди годні своїм „ясновидющим" духом заглянути в глубину людского тїла і добачити там ті хиби і перешкоди, які стають ся причинами всїляких недуг? О тім нема й бесїди. Може бути, що колись наука винайде способи, котрі ще лїпше будуть просьвічувати (хоч би лиш в переноснім значіню) людский орґанізм як нинїшні Рентґенівскі лучі, але того певно нїколи не буде, щоби люди прості, необразовані, люди малої інтелїґенциї могли розпізнавати хороби в хорім орґанізмі лиш для того, що їм самим і другим їм подібним вбило ся в голову, що они ясновиди.

Остались би ще без відповіди такі порушені попереду питаня, як тайні сили в чоловіці і ясновидїнє в снї — чи єсть в тім щось реального і можливого? Відповідь на сї питаня вимагала би так богато часу і місця, що годі нам відповідати на них за одним заходом. Скажемо лиш коротко, що в чоловіці можуть бути ще якісь сили, котрих нам доси не удало ся розпізнати а о котрих маємо лиш слабий здогад. Чоловік єсть прецї лиш малесенькою частинкою величезної природи, з котрою звязаний тїсно. Може длятого бути, що часами відзиває ся в нїм і неясно приходить до сьвідомости якась сила, котра ділає в цїлій природі. Коли нині звертають увагу на телеґраф без дроту, котрий сотками миль далеко ловить якусь невидиму в рух пущену силу, то чому подібна сила не могла би проявляти ся і в людскім тїлї? Але до вислїдженя і пізнаня тої сили веде лиш строга наука і невсипуща праця а на гумбуґ і мантійство, від котрого треба боронити ся і других остерігати.

ла множество худоби, богато запасів поживи та богато всілякої домашної знадоби. Шкоди суть величезні, але страт в людях нема. Близько Кучургана вода міст зелїзничий підмулила і він завалив ся. На долїшнїм Днїстрі крига тепер рушила і єсть обава ще більшої як доси повени.

— Мантії і дурисьвіт на великі розміри. Перед львівским судом карним ставав Петро Подборачиньский, вандрівний аґент торговельний, обжалований о не менше лиш 66 обманьств, яких допустив ся у всхідній Галичинї і на Буковинї в послїдних трох роках. Судиям присяжним поставлено 67 питань, з котрих судії присяжні потвердили 60, а трибунал засудив его на рік вязницї. Кара випала длятого так низько, що обжалований признав ся до вини.

— Церковні справи в Америцї. Урядовий орґан руского епископа Преосьв. Ортиньского в Америцї „Душпастир" вичислив сїмох сьвящеників, котрі не мають права сповняти своєї сьвященичої служби. Є се Іван Заклиньский (невідомий з побуту), Акакій Каміньский в Ню Арку, Н. Дж., Александер Касей в Доморі, Па., Стефан Поляньский в Монесенї. Па., Константин Пошкович в Гомстедї, Па., Евген Волкай в Чікаґу, Ілл. і Теодозий Васовчик в Пітсбурзї, Па. В урядовім оголошеню зазначено, що Т. Васовчик не приймає нїякого письма анї розпорядженя від епископату. Всї їх сьвященичі дїйства безправні, а то сповідь перед ними відбута і їх розгрішенє не має нїякої сили а так само подружя, заключені перед ними, не важні. Що до Ів. Заклиньского сказано, що єго дїти в старім краю остали ся сиротами без матери і находять ся в крайній нуждї, у чужій хатї і на чужій ласцї. Вкінци перестерігає епископске оголошенє перед двома суспендованими сьвящениками, котрі все таки дїйствують, а то Крохмальним в Пасайку, Н. Дж. і Парскутою в Мек Аду, Па.

— Траґедия в родинї. З Берна на Мораві доносять про таку сумну подію: Дня 20 с. м., коли по полудни тутешний фотоґраф Іван Іґнац з жінкою і з малою донечкою вернув домів з проходу, застав страшну несподїванку. Сестра єго жінки, панна Мария Конечна, кинулась своїй сестрі на шию і сказала їй, що якраз зажила сильної отруї циянкалї і дала тої самої отруї двом еї синкам, одному 5-лїтному, а другому 7 лїтному хлопцеви. Переиуджені родичі післали зараз по лїкарів і стацию ратункову, котрі зараз всїм затровним дали лїків против отруї і відставили їх до шпиталю. Один з хлопців полер в шпитали зараз по відставленю єго туди, а другий хлопець і єго тета померли на другий день. Конечна лишила лист, в котрім каже, що з причини недуги, котра її затроювала житє, постановила згинути, а що то недуга зараздива і она побоює ся, що й оба хлопцї набрали ся тої хороби від неї, то постановила і їх отроїти, щоби они колись не мучили ся так, як она мучила ся.

— Переполох в цирку. Підчас оногдашного вечірного представленя в цирку Сарассаті'го в Дрезднї, видобув ся з клїтки великий лев і перескочивши через огорожу на сценї, впав до одної з льож. В наслїдок того настав в цирку страшенний переполох, при чім богато осіб зімлїло. Персоналови цирковому удало ся однак зловити льва, заким ще міг кинути ся на публику.

Телеґрами.

Відень 23 марта. На вчорашнім засїданю палати послів президент палати Паттай присьвятив посмертну згадку бл. п. ґр. Дідушицкому, а зазначивши єго високі прикмети яко мужа науки, знаменитого знатока штуки і історії, а також яко лїтерата, піднїс єго дїяльність яко политика ще від 1878 р. та дорадника Корони. Смерть єго — казав бесїдник — робить люку в наших рядах, а також і в полїтичнім житю Австриї взагалї. Посли повстанем з місць віддали честь памяти покійника. — Відтак приступлено до розправи над звітом комісийним о заразї у худоби. По рефератї пос. Повшого, промавляв пос. Курилович.

Відень 23 марта. Президент мінїстрів бар. Бінерт одержавши вість о смерти ґр. Дідушицкого, пішов сейчас до помешканя помершого і висказав вдовици сочувство в імени правительства.

Сараєво 23 марта. Новий шеф краєвого правительства Босни і Герцеґовини Варешанїн, прибув тут і обняв урядованє.

Петербург 23 марта. Часописи доносять, що в станї здоровля ґр. Толстого настало погіршенє.

Петербург 23 марта. „Нов. Время" поміщує вступну статию під заголовком „Поляки і анексия", в котрій старає ся доказати, що цїла вина за заостренє балканьской кризи спадає на Поляків, позаяк польскі посли в трох парляментах явно або тихцем згодили ся на анексию, що скріпило морально претенсиї бар. Ерентала.

Париж 23 марта. Аґентия Гаваса доносить: Позаяк австро угорска ескадра опустила пристань Спіццу. Князь чорногорский відкликав заряджену мобілїзацию пів дивізиї.

Константинополь 23 марта. Вел. везир видав окружну депешу против того, щоби молодотурецкий комітет мішав ся до справ державних. Депеша та зробила величезне враженє. Єсть здогад, що вислане тої депеші послїдувало під впливом Анґлії.

Надіслане.

— Книжки на премії, польські і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвенники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім". — Книжки висилає ся лиш за надісланєм вперед гроший або за послїплатою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·41 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **5·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·06 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 25 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).